

3:15 NAJDEŠ

Den končil, hvězdy svítily a kontrolu nad zemí přebírala zlověstná noc.

„Z lesa se ozýval pláč, jekot a podivný zvuk, jako když se cirkulárka zakusuje do dřeva,“ začali Majopes a Helleri své vyprávění. „Šli jsme se podívat, co se to tam děje, ale nevěděli jsme, odkud hlasy přicházejí. Směr nám udávala pouze krvavá stezka. To, co jsme pak spatřili, se nám do paměti vrylo navždy. Torzo ženského těla bylo přivázané u stromu, viselo však hlavou dolů, dlouhé blond vlasy mrtvolky mizely v jakési dřevěné bedýnce umístěné pod tělem, zřejmě aby do ní mohla stékat krev z četných ran. Vedle stál plastový průhledný válec plný zubů. Různé části zohaveného těla se povalovaly v okruhu několika metrů od bedýnky a v nich se proháněla všemožná havěť bažící po krvi., Brouci, pavouci a myši běhali okolo a okusovali, co se dalo.

Odtrhli jsme pohled od této strašlivé scény, protože jsme opodál zaslechli podivný zvuk. Podívali jsme se tím směrem a spatřili hubeného vysokého muže s rozčuchanými vlasy. Díval se na nás a labužnický pokuřoval z téměř vyhořelé cigarety. Pak se jeho ohromná, šlachovitá ruka pohnula, sevřela špinavými prsty obrovskou sekeru, která byla celá od krve a na jejímž ostří vlály zbytky blondatých vlasů. Pomalu se vydal směrem k nám.

V tu chvíli jsme vzali nohy na ramena a začali utíkat, i když jsme úplně nevěděli, kam se před tímhle monstrem schovat. Po celém těle se nám rozlil studený pot, toužili jsme po chvíli odpočinku, kdy by se nám uklidnil tep a my se mohli zamyslet, kde jsme nechali zaparkované auto. Strach nám to však nedovolil. Zdálo se nám, že běžíme v kruhu a kroky toho vraha jsme slyšeli stále zřetelněji. Vypadalo to, že nás každou chvílí zatáhne za vlasy a udělá s námi to samé, co s tou nebohou blondýnkou.

Najednou se před námi z ničeho nic objevila betonová cesta, na které jsme v dálce spatřili náš vůz. Doběhli jsme k němu, rychle nasedli a nastartovali. Když jsme rozsvítili světla, ohromný muž stál přímo před autem, díval se přímo na nás, a pak se zuřivě rozesmál a napřáhl svou zakrvácenou sekeru proti přednímu okénku. Na nic jsme nečekali a začali prudce couvat. Když jsme najeli na asfaltku, uslyšeli jsme za sebou našťvaný smrtonosný řev. Celí roztrfesení jsme dojeli do první vesnice a tam vše nahlásili policii.“

Na policii jim oznámili, že se tomuhle muži říká „zabiják z Mordovy rokle“ a policie se ho snaží vypátrat už celou řadu měsíců. Prý má na svědomí několik desítek mladých dívek a žen. Modus operandi je vždy stejný: Dotyčnou dívku přiváže ke stromu a postupně ji odřezává a odsekává různé části těla, dokud nevykrváčí. Jeho specialitou je, že svým obětem vždy vytrhá většinu zubů. Některé části těl byly nalezeny přímo kolem oběti, některé si pachatel schovával jako trofej. Své oběti vrah zabíjel vždy sekerou přesně ve 3:15, protože se prý přesně v tu dobu narodil.

Později autoři této keše zjistili, že „zabiják z Mordovy rokle“ byl dopaden a umístěn do léčebny pro duševně choré. Dodnes však houbaři ve zdejších lesích nacházejí zbytky těl jeho obětí.

Na jaře roku 2013 se díky nepozornému personálu psychiatrické léčebny podařilo pachateli uprchnout. Několik chatařů posléze nahlásilo, že muže podobného „zabijákovi z Mordovy rokle“ opět viděli ve zdejších lesích...